

vadmalac és vadmacska – volt eltemetve. A jobb oldalukon feküdtek, tájolásuk K–Ny, a szarvaséval ellentétes volt. Ez utóbbi gödörből egy emberi láb csontjai is előkerültek.

Az emberi temetkezésekre példa, az előbb említett comb és medencecsont mellett, egy szintén hiányos sír: egy gödör alján anatómiai rendben talált lábcsonatok voltak. A hiányos csontvázakon kívül előkerült még egy csoportos temetkezés is: két felnőtt, és két kisgyermek (ebből az egyik csecsemő, ill. magzat) csontváza. Ezek azonban szintén nem szabályos temetkezésként, hanem csak a gödörbe rendezetlenül, egymásra dobált holttestekként értelmezhetők. Az egyik felnőtt kezei szorosan egymás mellett voltak – talán összeköthették őket. A vázak szintjén és alattuk égett réteget figyeltünk meg a gödörben.

A lelőhely igen gazdag volt leletekben, hatalmas mennyiségű kerámia, közte számos kétosztatú tál és merice töredéke került felszínre.

A *bronzkorból* a Somogyvár-Vinkovci-kultúra számos gödre is gazdag leletanyagot tartalmazott. Több belsődiszes tálat, egész és töredékes orsógombokat, hengeres agyagnehezékeket bontottunk ki.

A lelőhely K-en és Ny-on a nyomvonalon kívül biztosan folytatódik. É-i vége lezártnak tűnik, D-en azonban szintén folytatódhat a lelőhely.

Munkatársak: Hajdú Ádám Dávid, Molnár István régész, Balla Krisztián, Cserép Tamás, Gál Zoltán, Nyári Zsolt, Stunya Péter, Varga Máté technikusok.

SIPOS CARMEN

193. Lulla, Lulla ÉNY (KÖH 46999)

(Somogy megye) Ő, B, Ró, Kö, Kú

A 2011. október 27-i terepbejárás alkalmával pontosítottuk a lelőhely kiterjedését. A lelőhely Lulla településtől ÉNy-ra található a Jaba-patak Ny-i partján. Mérete minden irányban megnőtt, de főleg a patakhoz közel eső K-i és D-i, DNy-i részen. Sok kerámiát lehetett találni főleg az őskorból és a római korból, de a középkorra is több kerámiatöredéket lehet datálni. Egy új korszakot is sikerült elkülöníteni az őskoron belül: néhány kerámiatöredék a középső bronzkor időszakára helyezhető (valószínűleg dunántúli mészbetétes kerámia kultúrája). A leletek közül említésre méltó még egy kovatóredék, egy *terra sigillata* (vagy utánzat) töredéke, valamint egy 1623-ban vert II. Ferdinánd ezüstdénár.

Munkatárs: Deák Ferenc egyetemi hallgató.

HONTI SZILVIA – VARGA MÁTÉ

194. Magy, Sarlóvár-dűlő (KÖH 77337)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) LT, I

Az M3 autópálya Nyíregyháza–Vásárosnamény közötti szakaszának tervezése során több alkalommal – 1993, 2005, 2006 – is történt régészeti terepbejárás. Az ezek, és az adattári, irodalmi adatok alapján elkészült régészeti hatástanulmány a 46 km hosszú nyomvonal mintegy 10 km-nyi szakaszán nem tudott semmilyen értékelhető információval szolgálni. Ezen fedett te-

rületek kutatására a nyomvonalon belül, a 235–279. km-szelvény között, a beruházó megbízásából 328 szondát nyitottak a KÖSZ/MNM NŐK munkatársai. A munkálatok többszöri megszakítással 2010. szeptember 15. és 2011. október 11. között zajlottak. A kijelölt szondák nagy része humusszal alig fedett sárga-sárgásbarna homokrétgben lett kialakítva. Geomorfológiai jellemzője az olykor igen magas homokhátakkal szabdaltság, amelyet csak erdőművelésre, gyümölcsstelepitésre lehet felhasználni. Néhány helyen sötétbarna humuszt, illetve elvértve agyagos öntéstalaj volt a meghatározó. Ezeket lápos területeken, réteken, illetve azok szélein figyeltük meg. A szondázások során két új régészeti lelőhely került napvilágra, Kállósején és Magy határában.

A *szondázás* során, a Sarlóvár-dűlőben talált új lelőhelyen, a 245+400–245+750 km-szelvényben, 14 015 m² területen figyeltük meg egy kelta telep objektumait. A megelőző feltárást a jogszabályi változások folytán már az illetékes múzeum végezte el.

Munkatársak: Kiss Csaba, Cséki Andrea régészek, Szász Csaba, Farkas Gábor, Sike Barnabás technikusok:

LUKÁCS JÓZSEF

Az *ásatás* 2011. június 30. és július 26. között zajlott az M3-292 jelű lelőhelyen, ahol 6791 m²-t, 69 objektumot tártunk fel. Ebből 2 árok, 7 lakóház, 32 cölöpnym, a többi gödör. Leletanyag hiányában 29 objektumot ismeretlen korúnak, 4-et recensnek határoztunk meg, 1-et pedig természeti jelenségként értelmeztünk.

A leleteket tartalmazó régészeti objektumok kivétel nélkül a késő vaskori kelta népeességhez köthetők. A legfontosabb eredményt a 7 lakóház képezi, melyek közül 4 esetben sikerült cölöpnymokat dokumentálni, s csak az egyikben bontottuk ki tűzhely maradványát. A lelőhely szegényes leletanyaggal szolgált, a patacson és állatsonton kívül elsősorban kerámiaanyagból áll. Ezt kézzel formált bütyök- és seprűdiszes edények, valamint grafitos és szürke, korongolt tárolóedények, fazekak alkotják. Előkerült továbbá néhány edénytöredékből készített orsókarika is. Az egyetlen fémlelet egy fibula töredéke.

A feltárt település a Felső-Tisza-vidéken ismert más késő vaskori tanyaszerű települések szerkezetét követi: néhány lakóház, kevés gödör.

Munkatársak: Veszprémi László geodéta, Cseppentő Zoltán, Vizler Csaba, Svéda Csaba és Kiss László rajzoló, Bacskai István fémkeresős.

KÖRÖSFŐI ZSOLT – PINTYE GÁBOR

195. Magyarbánhegyes, Hosszú-dűlő, Fúráspon (KÖH 71847)

(Békés megye) Ő, Á, I

A lelőhely Magyarbánhegyes DNy-i határszélétől kb. 550 m-re DNy-ra, a település templomától DNy felé haladó út Ny-i oldalán, attól kb. 250 m-re, 270×550 m-es felületen helyezkedik el. A MOL Nyrt. Magyarbánhegyes-D-1 és D-2 kútbekötő vezeték nyomvonalán 2011. március 13-án Szatmári Imre és Liska András, a Békés Megyei Múzeumok Igazgatósága mun-